

Χέκτορ Φιγκέρ

Γυρίζοντας στο σπίτι μου
είδα ένα σπασμένο βάζο
μέσα του τὰ λαμπερά
χρώματα πράσινο, κίτρινο και
γαλάζιο νὰ λάμπουν στὰ μάτια μου.

μετ. Πίπη Περιγγοπούλου

Τόμμι Κέννεντι

Στήν άλλη μεριά του παράθυρου,
στο σχολείο απλώνεται τὸ προαύλιο
και πόσο θάθελα νὰ βρίσκουμαι
στήν άλλη μεριά του παράθυρου.

μετ. Μιχάλης Πολυμερόπουλος

★

Μὲ ἀφορμὴ τὸ ποίημα τοῦ Wallace Stevens: *Thirteen ways of looking at a blackbird*.

Γιούκ Λιούνγκ

Ὅταν κοιτοῦσα τὸ μολύδι τῆς Κάρμεν, ἦταν μαῦρο, πήγαινε πίσω και μπρός, ἀριστερὰ και δεξιὰ, πάνω και κάτω.
Φαινόταν σὰν μιὰ παγωμένη χειμωνιάτικη νύχτα, πού ἔξω ἦταν σκοτάδι και ὅλοι ἀποκοιμήθηκαν και ἔβλεπαν ἓνα ὥραϊο ὄνειρο.

Φαίνεται σὰν ἓνα παιδί πού μαύρισε τὸ μάτι του.

Φαίνεται σὰν νὰ ἔβλεπα τὰ μαῦρα μαλλιά τοῦ κου Κόξ.

Φαίνεται σὰν νὰ ἤμουν σὲ μιὰ ἀσκήση γιὰ τὸ σήσιμο μιᾶς φω-
τῖας και φαινόταν σὰν μιὰ ὁμάδα ἀπὸ κοτσύφια πού ταξιδεύουν.

Ρεμπέκα Κρέσπο

Ἵπάρχουν τρεῖς τρόποι γιὰ νὰ κοιτᾷ ἓνα χάρτινο καρᾶδι πού
πλέει σὲ μιὰ λιμνούλα μὲ τὸ φίλο μου μέσα και ταξιδεύει μα-
κριά.

Τὸ καράδι ἦρθε στὴ σκέψη μου γιατί δὲν ἤξερα τί θὰ ἔκανε.
Θὰ ἦταν τρομερὸ ἂν κοιμιατίζόταν, θὰ ἦταν ἡ μόνη μου ἐλπί-
δα ἡ ἔμπνευσή μου νὰ μὲ ἐκανοποιήσει.

Λὶν Ράιφ

1. Τὸ δαχτυλίδι μου μὲ κάνει νὰ σκέφτομαι τὴ μέρα τοῦ Βα-
λεντίγου.
2. Εἶχα αὐτὸ τὸ δαχτυλίδι γιὰ πολὺ καιρό.
3. Ὅταν τὸ φορῶ μὲ κάνει νὰ σκέφτομαι τὴν καρδιά μου, για-
τί εἶναι σχεδιασμένο σὰν καρδιά.
4. Τὸ δαχτυλίδι μου μὲ κάνει νὰ σκέφτομαι μιὰ μέρα τοῦ χει-
μῶνα, πὺν χιονίζει καὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι εὐτυχημένοι.

μετ. Λυκοῦργος Σταματελάτος

Ντάμαρι Χερνάντες

Τὸ τριαντάφυλλο εἶναι ρόζ μὲ ρόζ πράγματα.
Ἄν πάρεις ἓνα τριαντάφυλλο καὶ μυρίσεις τὸ ρόζ τριαντάφυλλο
θὰ σὲ μυρίσει καὶ θὰ σὲ κάνει ρόζ, τριαντάφυλλο.
Ἄν μυρίσεις ἓνα τριαντάφυλλο, αὐτὸ δὲν θὰ ἔχει ἀέρα νὰ μυ-
ρίζει ἐκτὸς ἂν σταματήσεις νὰ τὸ μυρίζεις.

Μελίσσα Μπίτζ

Ἕνα ρολόι σὲ μιὰ κρύα μέρα φαίνεται σὰν δυὸ ραβδιὰ πὺν κι-
νοῦνται τὸ ἓνα ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ἄννα Περὲς

Ἕνα τριαντάφυλλο εἶναι ὅπως 13 ἑκατοντάδες ροδοπέταλα ριγ-
μένα μέσα σὲ νερὸ πὺν ἐπιπλέουν μακριὰ καὶ μακριὰ καὶ μα-
κριὰ καὶ μακριὰ πολὺ μακριὰ.
Ἕνα τριαντάφυλλο εἶναι ὅπως τὸ ἀπαλὸ δέρμα ἑνὸς μωροῦ καὶ
ἐγὼ ἤμουνα ἡ μητέρα του. Τὸ βάζω σὲ νερὸ ὥστε νὰ μὴν πε-
θάνει.
Τὴν εἶπα ροδοπέταλη.